

веднага отскочи нѣколко крачки назадъ. А Юрданъ сѣ така продължаваше да клюма главата си.

Изведнажъ козелътъ се спуща напредъ и така блъсва Юрдана въ челото, че нещастното момче се прѣкатурва на земята, а книгата отхвърча изъ въздуха. Скача, като опаренъ лѣнивиятъ Юрданъ и уплашено се оглежда наоколо. Козелътъ пѣкъ очуденъ отъ тази лека побѣда въртѣше глава и гордо, гордо замина надолу изъ пѣтя. Той се оглеждаше насамъ-нататъкъ, като че търсѣше друго момче, като лѣнивия Юрданъ.

Писмо отъ Шипка.

Драги ми Петре,

икога не сѣмъ билъ тѣй радостенъ, както сега. Ето ме вече въ Розова-долина при южнитѣ поли на Балкана, дѣто гордо стърчи руския храмъ-памятникъ при селото Шипка. Слушалъ бѣхъ по-рано, че този храмъ билъ красивъ и голѣмъ, но друго е да чуешъ, друго е да видишъ. Наистина, рускиятъ храмъ заслужава да се види отъ всѣки бѣлгаринъ, не защото въ цѣлия Балкан-

ски Полуостровъ нѣма такова чудно здание, ами защото този храмъ е съграденъ, като памятникъ